

ligesaa vist som de udenlandske Papirer da ogsaa vilde stige, og det vil da virkelig ikke være af nogen Betydning, om der kommer 2, 3 eller 4 Millioner Mere paa Markedet, thi det vil efter min bedste Overbeviisning det danske Pøngemarked være istand til at fortære. Men dertil hører, som sagt, Fred og No og rolige Udsigter; naar de komme, saa gaar Obligationerne ogsaa nok iveiret. — Naar der her har været talt om, at man skulde lade vore Papirer ligge roligt hen og ikke udbyde dem, fordi man ved Udbrudet af en eventuel Krig vilde have Brug for alle de Midler, som man kunde skaffe tilveie, saa skal jeg kun dertil sige, at det er min bedste Overbeviisning, at hvad enten vi nu tage af de Obligationer, som ligge i Reservesonden, eller vi lave nye Obligationer, saa vilde tilvise ved en udbrydende Krig samtlige Obligationer komme til at staa meget lavere, end de staae nu, og det, at vi ikke nu udgive Obligationerne, vil ikke skaffe Danmark de Paan, som det da vil blive nødsaget til at optage, paa billigere Billaar. Det vil ikke paa nogen Maade rolle Danmarks Credit, om de Millioner, som der her handles om, komme paa Markedet eller ikke. Forøvrigt maa jeg ogsaa henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at det, som der her handles om, jo egentligt ikke er den Sum af 7—8 Millioner, som man bestandigt spør frem, og som tilvise udgjør et meget stort Beløb, men det er kun den aarlige Rente af denne Sum, som det foreløbig dreier sig om, thi det er jo Ministerens Mening, at der skal udstedes Obligationer for dette Beløb, og Forholdet er altsaa et andet end med det Beløb, som forlanges til Krigsmateriel. Dette sidste Beløb forlanger Finansministeren contant, hvorimod Indenrigsministeren her kun forlanger Renten af de Obligationer, som han vil udstede. (Krieger: Indenrigsministeren udsteder ikke Obligationerne). Det ærede Medlem har ganske vist Ret i, at Indenrigsministeren ikke udsteder Obligationerne; det er Finansministeren, der udsteder dem, men det er dog efter Indenrigsministerens Forslag og med Rigsdagens Billigelse, at de kunne udstedes.

Naar man nu dernæst spørger mig: „Hvorfor kan man ikke vente med disse Baner?“ saa

vil jeg dertil svare: Jo, det kunde man ogsaa, dersom man var vis paa, at man vilde beholde en Regjering, som havde et aabent og klart Blik for, hvad der fremmer vore materielle Forhold. Saa skulde jeg ikke have Noget imod at vente, men en saadan Forvisning kunne vi ikke have. Nu have vi en Minister, der vil fremme Sagen, og derfor vil jeg tage Lovforslaget, som det foreligger. — Den ærede Indenrigsminister yttrede i det Foredrag, som han holdt igaar, at, dersom det blev ham, der kom til at afslutte Contracterne, vilde han naturligvis ved deres Afslutning tage Hensyn til, at, dersom der skulde indtræde meget uanstelige politiske Forhold, maatte Arbeidet kunne afbrydes. I saa Henseende troer jeg altsaa, at man kan være nogenlunde sikker, thi jeg er overbevist om, at ingen Minister vilde afslutte Contracterne paa anden Maade. Den ærede Finansminister har selv gjort os opmærksom paa, at Rigsdagen endnu vilde have det i sin Magt, dersom Forholdene maatte blive saa daarlige, at den ikke troede, at Landets Stilling var en saadan, at man burde bygge Jernbanerne, da at nægte Bevillingen af de dertil fornødne Penge ved Finansloven, thi uden dem vilde og kunde han jo ikke paa nogen Maade bruge den foreslaaede Lov. Jeg troer altsaa ogsaa, at vi i saa Henseende kunne være sikre, og jeg har for mit Vedkommende altsaa ikke nogen Betænkelighed ved at gaar ind paa Lovforslaget.

Jeg vil derimod gjerne støtte det Forslag, som er blevet antydet af det ærede 1ste Medlem for 10de Krebs (Sessen), og som ikke, saaledes som det blev misforstaaet af den ærede sidste Taler (Haffner), skulde gaar ud paa, at Ordet „bredsporede“ skulde forandres til „smal-sporede“ — thi det var ikke det ærede Medlems Mening — men som ganske sikkert simpelt hen skulde lyde paa, hvad jeg ogsaa meget vilde ønske kunde opnaaes, at Ordet „bredsporede“ i § 1 maatte gaar heelt ud. Jeg vil, som sagt, ikke paa nogen Maade have det forandret til „smal-sporede“; jeg troer blot, at det er en Sag, som aldeles ikke er afgjort endnu imellem de lærde Teknikere, om bredsporede eller smalsporede Baner ere det Rette. Jeg veed vel, at Regjeringens nuværende Consulent